

Päť rozdielov medzi Gatesovou „filantropiou“ a kresťanskou charitou

Piotr Relich

15. augusta 2022 + Spoločnosť

Bill Gates a jeho bývalá manželka sa ľavicovo-liberálnej verejnej mienke javia ako stelesnenie dobročinnosti. On – mocný a bohatý muž, ktorý získal všetko, čo len bolo možné, svoje peniaze a služby dáva spoločnosti. Ona – matka troch detí, vedie „krížovú výpravu“ za práva žien v najodľahlejších kútoch sveta, v ktorom dominuje patriarchát.

Zdroj: flickr.com

Elity tleskajú ich myšlienkam v boji proti chorobám a nerovnosti, a ak sa občas nezhodnú, tak len v detailoch misie „oslobodenia“ ľudstva od chudoby, hladu a moru.

Nechýbajú ani veriaci, ktorí sú presvedčení, že medzi charitatívnu činnosť Cirkvi a filantropiu náboženských miliardárov posadnutých imidžom v zásade možno dať znamienko rovnosti. Najmä, keď naďalej presviedčajú ľudí o svojej horlivosti a posielajú svoje deti do katolíckych škôl, do ktorých sami chodili (Melinda). Medzi charitatívnou činnosťou Cirkvi a filantropiou však existujú zásadné rozdiely.

Filantro-kapitalizmus

Cirkev sa vždy starala nezištne o osud vdov, starých ľudí, bezdomovcov či chorých. Motív „milosrdného Samaritána“ úplne zmenil paradigmu poskytovania pomoci vo svete plnom krutosti a brutality, kde všetko malo svoju cenu.

Postupom času sa pomoc inštitucionalizovala, vznikali nemocnice (vynález kresťanstva!), domy pre pútnikov, útulky pre siroty a chudobných. Napríklad stredoveké kláštory boli povinné zhromažďovať prebytočné potraviny a v čase neúrody ich zadarmo rozdávať. Navyše, často pomáhali ľuďom, ktorí sa vlastnou vinou zaplietli do problémov. Napríklad „Zbožná banka“, ktorú založil páter Peter Skarga, oslobodila mešťanov z okov úžery.

Pritom aktivity Gatesovcov si dnes už nezaslúžia ani označenie humanitárna, kresťanstvo napodobňujúca „filantropia“. Bill Gates pristupuje k pomoci ako k vynikajúcemu biznisu, ktorý mu zaručuje neotrasiteľné postavenie medzi najbohatšími ľuďmi sveta. Od založenia svojej neziskovej organizácie Američan zdvojnásobil svoj majetok, pričom iba počas tzv. „pandémie“ to bolo až o 25 %. Príjem „opravára sveta“ na

plný úväzok je taký významný, že pre opísaný jav musel vzniknúť nový termín: filantrokapitalizmus.

Sebavyzdvihovanie

Kým kresťanskú dobročinnosť sprevádza zásada „nech tvoja ľavá ruka nevie, čo robí pravá“, zakladateľ Microsoftu sa riadi trochu iným princípom. Konkrétne: Do ktorej kamery hovorím?

Takmer pri každej príležitosti Američan nezabúda propagovať svoju prácu, uvádza sumy, štatistiky a často aj počet zachránených životov. Keď sa ho pýtajú na jeho úspechy, je vždy „hrdý“ na to, čo dosiahol, a výsledky svojej práce ukazuje všade, kde môže.

Tvár Gatesa, ktorá sa v takýchto situáciách rozžiari, sa nijako nelíši od tváre „pokrytcov“, ktorí sa radi „*postojačky modlievajú na rohoch ulíc, aby ich ľudia videli*“ (Mt 6, 5). Nemožno si nevšimnúť, že podobne ako oni, aj on „*už dostal svoju odmenu*“.

Za každú cenu

Hoci je katolícka Cirkev najväčšou charitatívnou organizáciou na svete, nikdy by jej ani na um nezišlo presadzovať antikoncepciu, nehovoriac o praktizovaní zabíjania detí v lone matiek.

Gatesova nadácia sa naproti tomu významne angažuje v antikoncepčnom ťažení, pričom moderné metódy antikoncepcie považuje nielen za „práva žien“, ale dokonca za dokonalý nástroj na vymanenie sa krajín tretieho sveta z chudoby.

Ako upozorňuje morálny teológ, páter profesor Pawel Bortkiewicz, anticivilizačné požiadavky v podobe tzv. sexuálnych a reprodukčných práv sa v žiadnom prípade nedajú zladať s Kristovým učením. Ich propagovanie a zároveň tvrdenie, že človek je veriaci katolík, možno prirovnať k príkladu „*vegánky, ktorá pri ohlasovaní svojich myšlienok konzumuje pravý hovädzí steak*“.

Nehovoriac o spôsoboch, akými charita získava peniaze. Väčšia časť rozpočtu pochádza z Berkshire Hathaway, investičného fondu Warrena Buffeta, ktorý je vyhlásený za zástancu potratov a financuje mnohé zločinné iniciatívy v USA a na celom svete. Skutočnosť, že svoju infantilnú fascináciu neuskutočňuje priamo prostredníctvom subjektu Gatesovcov, neznamená, že títo sú úplne zbavení zodpovednosti za krv nevinných.

Spása verzus „kvalita života“

Dobročinný charakter cirkevných diel je vždy v konečnom dôsledku zameraný na večnosť. Keď pomáham, vidím Krista v druhom človeku, čo duchovne prospieva mne aj človeku v núdzi. Skutky telesného milosrdenstva sú vždy len prostriedkom na uspokojenie oveľa väčších potrieb. Hoci katolícky misionár je často prvým sociálnym pomocníkom, do najvzdialenejších kútov sveta ho posielajú predovšetkým poslanie získavať duše pre Krista.

Za mnohými Američanovými cieľmi – ako je záchrana pred mýtickým preľudnením, globálnym otepľovaním alebo dokonca smrteľnými chorobami, ako je malária – je pozemský cieľ zlepšenia „kvality života“, základ misie programov OSN pre trvalo udržateľný rozvoj a cieľov Agendy 2030, ktorej základy položil jeho otec William Gates starší.

A hoci na samotnej činnosti zlepšovania životnej úrovne nie je naozaj nič zlé, riadiť sa pri nej čisto materiálnym, technologizovaným pojmom „šťastia“, ktorý redukuje ľudské bytosti na biochemické procesy, môže viesť iba k novej verzii pojmu „život, ktorý nestojí za to žiť“.

A to už dnes, žiaľ, vidíme v celosvetovom meradle. Hoci už nie v táboroch a plynových komorách, ale v súkromí kancelárií a súkromných domov.

Pomoc taká potrebná, že ju treba pretláčať pästou

Hoci v určitých situáciách, ako je napríklad senilita alebo ťažké zdravotné postihnutie, existujú dobré dôvody na použitie sily, Kristus nikdy neprichádza k človeku s baranidlom v ruke. Evanjeliový princíp „*striasť prach z nôh*“ (Mt 10,14), sa okrem hlásania Slova vzťahuje aj na charitatívne diela Cirkvi. Ak nechcú našu pomoc, nesnažíme sa zasahovať do právnych systémov, korumpovať úradníkov a praktizovať filantropické sebavyzdvihovanie, ospravedlňujúc všetko konaním „vo vyššej potrebe“.

A to je, bohužiaľ, prípad aktivít väčšiny nadnárodných aktérov. Odkedy sa v 50. rokoch 20. storočia misia na dosiahnutie pokroku zakladala na myšlienkach socialistického ekonóma Gunnara Myrdalla, tzn. na presvedčení, že „osvietené elity“ Západu vedia, čo je pre svet najlepšie, bolo štandardnou praxou prinášať „centrálne plánovanú“ pomoc v rozpore so základnými právami miestneho obyvateľstva.

A Nadácia Billa a Melindy Gatesovcov je jedným z najlepších príkladov.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/pat-rozdielov-medzi-gatesovou-filantropiou-a-krestanskou-charitou/>